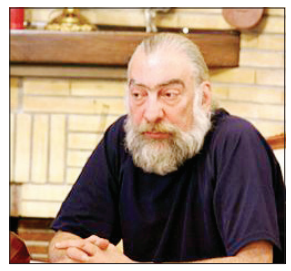

یادش گرامی «پرویز مشکاتیان»

گروه ادب و هنر| هفت سال پیش ۳۰ شهریور پرویز مشکاتیان آهنگساز و موسیقیدان چشم از دنیا فروبست. مشکاتیان سال ۱۳۳٤ در نیشابور به دنیا آمد. او مقدمات را از شش سالگی نزد پدرش استاد حسن مشکاتیان که استاد سنتورنوازی و آشنا با ویولن و سه‌تار بود، آموخت. او در سال ۵۳ وارد دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران شد.
از او کتاب‌های فراوانی منتشر شده است. از این کتاب‌ها می‌توان به ۲۰ قطعه برای سنتور، گل آئین، گل آوا، سُل آیین، مجموعه تصانیف، بیداد و لاله بهار اشاره کرد. او ۳۰ شهریور در منزلش در تهران و در ٥٤ سالگی بر اثر نارسایی قلبی درگذشت.

یادداشت

نگاهی به نمایش «از زیر زمین تا پشت‌بام»

هیاهوی یک مینی‌مال

سارا حدادی
منتقد

آنچه به عنوان اثر مینی‌مال می‌شناسیم حذف خالق اثر با یک نقطه روایی مستقیم است. با این تعریف تک‌خطی نمایش «از زیر زمین تا پشت‌بام» را نه می‌توان اثری مینی‌مال نامید؛ چرا که شما خالق اثر را حذف شده نمی‌یابید و هم می‌توان این نمایش را اثری تماما مینی‌مال نامید.
با دیدن «از زیر زمین تا پشت بام» پس از مدتی کوتاه که از آغاز نمایش می‌گذرد، دیگر بازیگرانی چون الهام کردا ، صابر ابر، هوتن شکیبا و مارین ون هولک را نمی‌بینید؛ به جایش چهار ایرانی از نسل امروز می‌بینید که برای رشد و دیده‌شدن استعدادهایشان پای از ایران فراتر گذاشته و این بار نیویورک مامنی می‌شود برای رستن این شکوفه‌های خلاقیت. تضاد فرهنگی و تقابل جهان‌بینی ایرانی با غرب آغاز نمایشی است بی‌دکور و بی‌هیچ چیزی جز دیالوگ‌های خط به خط قطار شده؛ اما به جای مهین صدری که بی‌تاثیر از همسرش و دیدگاه دیالوگ‌محوری همراه با تخیل امیررضا کوهستانی نیست و نورهای عجیب و چیده شده که در طول یک ساعت و نیم مخاطب را با خود همراه می‌کند، بی‌شک اشاره به واژگان و چینش درست‌شان که بر ذهن مخاطب حک می‌شوند و ذهن او را تا روزهای بعد همراهی می‌کنند، می‌تواند تعریف خوبی از این اثر دلچسب باشد. هر چند در تئاتر ایده این اثر تازگی داشته اما ناخودآگاه ذهن مخاطب را به یاد بهمن قبادی و اثر متفاوتش با عنوان «کسی از گربه‌های ایرانی خبر ندارد» می‌اندازد که افسانه ماهیان چاشنی ایده‌پردازی‌اش را از این اثر دریغ نکرده و شما نمایش ماندگار دیگری همچون «هم‌هوایی» و «سه جلسه تراپی» ولی با ساختار متفاوت‌تری از وی خواهید دید. به نحوی می‌توان از منوچهر شجاع به عنوان طراح نور، صحنه و لباس به عنوان یکی از نقاط قوت کارگردانی افسانه ماهیان یاد کرد. طوسی و قرمز تنها رنگ‌های انتخاب شده وی برای چینش بیشتر این اثر نمایشی در ذهن مخاطب است. در نهایت می‌توان به ایده خلاقانه کارگردان؛ تبدیل یک سالن نمایشی به سوله زیرزمینی تمرین موسیقی‌های غیرمعمول و غیرمجاز و دغدغه‌مندی متن از آسیب‌های اجتماعی مهاجران ایرانی به خارج از ایران به خصوص آمریکا اشاره کرد.
«یه بار بهم گفت تنها چیزی که از یه آدم می‌مونه صداشه. صدا هیچ وقت نمی‌میره؛ می‌ره توی کف خونه، یه جایی توی شکافای کابینت آشپزخونه ، توی بالش و پتوی آدم ذخیره می‌شه ... .»

نمایی از نمایش «از زیر زمین تا پشت‌بام»

تجسمی

کیارستمی و احمد محمود به ارمنستان رفتند

گروه ادب و هنر| ارمنستان این روزها مأمن هنر معاصر ایرانی است و آثار مختلفی از دریای شگرف هنر ایرانی در آن مرز و بوم برای حاضران در معرض تماشا قرار گرفته است. «پنجره‌ای به هنر معاصر ایران» از ۲٤ شهریور تا هشتم مهر در مرکز هنرهای تجربی و معاصر ارمنستان در شهر زیبای ایروان با نکوداشت «عباس کیارستمی» سینماگر فقید درحال برگزاری است. در این گردهمایی بزرگ مستند «قلمرنج» که یکی از معدود آثار دیدنی درباره نویسنده بزرگ ادبیات داستانی دهه طلایی ۱۳۳۰ و ۱۳٤۰ ایران احمد محمود است، پخش می‌شود. این فیلم به مناسبت چهاردهمین سالگرد درگذشت این نویسنده در ارمنستان به نمایش درمی‌آید. حبیب باوی‌ساجد مستندساز و داستان‌نویس که مستند «قلمرنج» را در سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۵ تولید کرده با هنرمندانی مانند محمود دولت‌آبادی، داریوش مهرجویی، سیمین بهبهانی، منوچهر آتشی، محمد محمدعلی، مسعود کیمیایی، ابراهیم یونسی، بهزادفراهانی، محمد بهارلو، جوادطوسی، محمدعلی سجادی، مینو فرشچی، نجف دریابندری، عدنان غریفی، مسعود میناوی، احمدآقایی و محمدایوبی و همچنین بابک اعطا فرزند احمد محمود گفت‌وگو کرده است. احمدمحمود ۱۲ مهر ۸۱ به‌علت بیماری ریوی درگذشت و پیکرش در امامزاده طاهر کرج به خاک سپرده شد. در بخش مرور برسینمای ایران، نکوداشت سینماگر مطرح جهانی زنده‌یاد عباس کیارستمی همراه با نمایش چهار فیلم کوتاه «نان و کوچه»، «تجربه»، «همسرایان» و «دوراه‌حل برای یک مساله» با استقبال هنردوستان برگزار شد.

عکس از داریوش محمدخانی

سینمای جهان

لیدی مکبث جشنواره تورنتو را شگفت‌زده کرد

گروه ادب و هنر| جشنواره دیدنی و پربار تورنتو در کشور پهناور کانادا درحال جریان است و فیلم‌های مختلفی توانسته‌اند بینندگان و کمپانی‌های خریدار خود را جلب کنند. در این میان فیلم بسیار جذاب «لیدی مکبث» توانست شور و شوق فزاینده‌ای بین حاضران برپا کند. ویلیام اولدروید با دومین فیلم بلند خود در این جشنواره حاضر است و توانسته سینمای انگلستان را یک پله به جلو ببرد. اولدروید تئاتری که اخیرا علاقه‌مند به سینمای داستانی و متفاوت شده از نمایشنامه پرحادثه «مکبث» ویلیام شکسپیر جاودانه دست شسته و به سوی داستان «لیدی مکبث از امتسنسک» از یک نویسنده روس به نام نیکپلای لسکوف قرن نوزدهمی رفته و اقتباسی جانانه صورت داده است. نکته حائزاهمیت جای خالی چنین پدیده‌ای در سینمای ایران و فضای فرهنگی کشور ماست که آنقدر سینمای ناچیز دارد که فیلم‌ها ایرانی روی زمین مانده‌اند چه برسد به پخش فیلم‌های مهم جشنواره‌های خارجی و آنچنان سانسور برنده است که هر فیلم خارجی که از فرهنگ اقلیمی دیگر با اندیشه‌ای دیگر می‌آید، تبدیل به اثری دیگر خواهد شد.

گزارش اول

رقابت فرهادی با تهیه‌کننده جدیدش در اسکار

«فروشنده» نماینده ایران در اسکار

مهربانو ابدی‌دوست | اصغر فرهادی این روزها خبرسازترین فیلمساز ایرانی در جهان شده است. فرهادی بعد از سه روز از اکران فیلم «فروشنده» ایران را به قصد ساخت فیلم بعدی‌اش ترک کرد و خود را به عوامل فیلم جدیدش در اسپانیا رساند. حال بعد از ترک چند روز فرهادی عکسی از خود و عوامل فیلم جدیدش روی صفحه اینستاگرامش گذاشته است. در این عکس فرهادی در کنار خاویر باردم و پنه‌لوپه کروز و دیگر عوامل حضور دارد.
این فیلم قرار بود قبل از «فروشنده» ساخته شود اما فرهادی اعلام کرده بود دوست دارد بعد از گذشته یک فیلم در ایران بسازد، به این ترتیب فیلمی که به همراه عوامل اسپانیایی قرار بود تولید شود به توقیف افتاد. فرهادی درحال حاضر مشغول نوشتن فیلمنامه جدیدش است و با همکاری پدرو آلمادوار، برادرش آگوستین با کمپانی مادر دی ال‌دسئو و نیز کمپانی ممنتو که تهیه‌کننده دو فیلم قبلی فرهادی بودند، کار تهیه فیلم جدیدش را برعهده دارند.
درحالی در آن سوی کشور این اتفاقات برای فرهادی پیش می‌آید که در ایران فیلم «فروشنده» در فروش پیشتاز است و هیات انتخاب هشت‌نفره اسکار هم «فروشنده» را از لیست هشت فیلم انتخاب‌شده با هشت رای برای رقابت در اسکار هشتادونهم انتخاب می‌کنند و تنها نماینده ایران در اسکار ۲۰۱۷ می‌شود.
همزمان که خبر انتخاب «فروشنده» برای رقابت در اسکار در فضای مجازی به‌طور غیررسمی منتشر شد، بهروز افخمی درابتدای برنامه هفت گفت: «درباره فیلم «فروشنده» به نظر الان فشارهای زیادی است که این فیلم به‌عنوان نماینده ایران در اسکار معرفی شود. فضای تهدیدآمیزی است و برخی گمان می‌کنند با تهدید، ارعاب و فحاشی می‌توانند ما را وادار به عقب‌نشینی کنند. اگر قرار به ترسیدن بود اصلا شروع نمی‌کردیم.
حقیقت این است که فیلم «فروشنده» فرهادی فیلم بسیار بدی است و در میان پنج فیلم اخیر ایشان بدترین و ضعیف‌ترین فیلم به حساب می‌آید و در فضای بین‌الملل و منتقدان جهانی نیز همین تصویر ایجاد شده است. کوشش برای خوب جلوه‌دادن فیلم «فروشنده» کوششی بیهوده است.» همچنین افخمی برنامه هفت را مشابه نتیجه نهایی اسکار دانست و هر دو برنامه را کارشناس جدی سینما به حساب اورد.
کمتر از ۱۵ روز به اعلام لیست نهایی رقیبان «فروشنده» در اسکار مانده است و اغلب کشورها نماینده‌های خود را انتخاب کرده‌اند ازجمله اینکه «فروشنده» با فیلم «جولیتا» ساخته پدرو آلمادوار از کشور اسپانیا و «رفتن» به کارگردانی نوید محمودی نماینده کشور افغانستان در اسکار به رقابت می‌پردازد. پدرو آلمادوار تهیه‌کننده فیلم جدید اصغر فرهادی در اسپانیاست.

پدرو آلمادوار و اصغر فرهادی

داود آزاد بعد از ۱۰ سال در تالار وحدت خواند

هنر که نباید ما را غمگین کند

داود آزاد

گروه ادب و هنر| شامگاه جمعه بیست و ششم شهریور، داود آزاد، از هنرمندان موسیقی تلفیقی، سرانجام بعد از ۱۰ سال موفق به اجرای کنسرت در تهران شد و کنسرتش در تالار وحدت مورد تشویق طرفدارانش قرار گرفت. او پیش از هر چیز بازگشت محمدرضا شجریان به ایران را اتفاق خوبی دانست و برای خسروی آواز ایران طلب سلامتی کرد. آزاد به درخواست دوستدارانش قطعه «مشق لیلی» را اجرا کرد و آنها را به وجد آورد. تالار وحدت مملو از مخاطبان کنسرت داود آزاد بود و تشویق‌ها او را به حرف آورد تا بگوید که «این‌طور نبود که نخواهیم در این ۱۰ سال کنسرتی داشته باشیم، اما مسائلی پیش آمد که این اتفاق نیفتاد. امیدوارم این کنسرت شروع خوبی برای برگزاری کنسرت‌های بعدی باشد.»آزاد جدای از اینکه برای طرفدارانش آواز خواند، به نواختن تنبور، عود و تار پرداخت و گروهی از نوازندگان با سازهای متعددی مانند قانون، نی، دف، تمبک، کمانچه، کوزه و قیچک او را همراهی کردند. او کنسرتش را با اجرای قطعه «بی‌نشان» آغاز کرد، بعد هم قطعات «هوالاول»، «عاشقی» و «شیدا شده‌ای» را اجرا کرد.
قطعه «گتمه گتمه» هم به زبان آذری اجرا شد و «آن دلبر من» پایان‌بخش قسمت نخست این کنسرت بود. قطعات «عشق است»، «به ساقی در نگر»، «اثری نیست مرا» و دو قطعه فولکلور آذری «سن گلمز اولدون» و «امان آیرلیق» نیز در بخش دیگر اجرا شد و این بخش هم با قطعات «صنما» و «آن خرابات» به پایان رسید. آزاد، بیش از ۱۰۰ اجرا در اروپا از جمله سالن رویال لندن و دانشگاه‌های کمبریج، آکسفورد، لندن، مونیخ و... داشته است و علاوه بر نوازندگی، به خوانندگی آثار خویش نیز می‌پردازد. آزاد قبل از برگزاری کنسرتش در تالار وحدت در انتقاد به وضعیت خوانندگی در موسیقی سنتی امروز گفته است: «استادان قدیمی سال‌ها تلاش کردند بعضی مسائل تکنیکی را در آواز تغییر دهند یا از بین ببرند. آن وقت بعضی‌ها آمده‌اند و دوباره همان‌ها را به موسیقی بازگردانده‌اند. تحریرها بازاری شده‌اند. تحریرهایی می‌زنند که آدم را در غم فرو می‌برد. هنر که نباید ما را غمگین کند. باید ما را شاد کند و به «حال» بیاورد.»

احمد السّتی در جشنواره چلچراغ مطرح کرد

فیلم کوتاه باید ایده داشته باشد نه قصه

گروه ادب و هنر| احمد السّتی از استادان شناخته شده سینمای ایران که دکتری خود را از کشور آمریکا در زمینه سینما گرفته در خلال برگزاری جشنواره فیلم و عکس «چلچراغ» کارگاهی برای چگونگی ساخت فیلم کوتاه در روز جمعه ترتیب داد که نکته‌های آموزشی فراوانی برای دانشجویان و هنرمندان علاقه‌مند در دل خود جای داده بود. احمد السّتی با تاکید بر اینکه هدف فیلم کوتاه قصه‌گویی و کاراکترپردازی نیست، بحث را این‌گونه ادامه داد: «بسیاری از هنرجویان جوان خیال می‌کنند در ساخت فیلم کوتاه باید راوی قصه باشند. درحالی که چنین نیست. در ساخت فیلم کوتاه باید ایده‌پردازی صورت گیرد. حیطه فیلم کوتاه حیطه‌ای دینامیکی شده و درحال تحول است و مسلما این تحول ثابت نمی‌ماند.
همان‌گونه که درس‌هایی که در سال‌های جوانی درباره فیلم کوتاه آموزش می‌دادند، دیگر امروزه تدریس نمی‌شود. اما نسل امروز در مقایسه با دوران قبل تغییرات فراوانی در یادگیری فیلم کوتاه کرده و البته این تغییرات پایان راه نیست بلکه حیطه فیلم کوتاه چهره‌های متفاوتی را در آینده پیدا خواهد کرد.» السّتی دست روی دلایل تغییر و تحول در ساخت فیلم کوتاه گذاشت و گفت: «یکی از دلایل تغییر این است که تعداد تولیدات فیلم کوتاه در طول سال فزاینده شده است. از سوی دیگر تکنولوژی در آن سال‌ها ناچیز بود اما خوشبختانه این مشکل برطرف شده و فیلمسازها خودشان تولید را به دست گرفته‌اند.»

یک اتفاق خوب دیگر برای «مالاریا»ی پرویز شهبازی

رقابت در ورشو

نمایی از فیلم «مالاریا»

گروه ادب و هنر| اتفاق‌های سینمایی خیلی‌های‌شان غیرقابل پیش‌بینی است. برخی وقت‌ها برای یک فیلم سینمایی اتفاق‌هایی می‌افتد که خیلی از گمانه‌زنی‌ها حول‌وحوش آن را دچار خدشه می‌کند. نمونه‌اش اتفاق‌هایی است که این روزها برای فیلم «مالاریا»، تازه‌ترین ساخته پرویز شهبازی افتاده است. «مالاریا» در جشنواره سی‌وچهارم فیلم فجر نمایش داده شد و علاقه‌مندان به این فیلمساز از او پاک ناامید شدند و نقدهای منفی زیادی علیه فیلمش منتشر کردند. اما منتقدان و جشنواره‌های خارجی «مالاریا» را پسندیده‌اند و این فیلم تاکنون حضور پررنگی در جشنواره‌های مهم سینمایی داشته است. نمایش این فیلم در ونیز با نقدهای مثبتی رو به رو شد و حتی منتقدی در گفت‌وگو با شهبازی، فیلم جدیدش را هم‌تراز فیلم‌های فدیکو فلینی از رم دانست.
در تازه‌ترین رویداد برای سومین فیلم سینمایی کارگردان «نفس عمیق»، جشنواره فیلم «ورشو» در کشور لهستان، فیلم «مالاریا» را به عنوان یکی از فیلم‌های بخش رقابت بین‌الملل این رویداد سینمایی انتخاب کرد.
جشنواره فیلم «ورشو» لهستان، یکی از جشنواره‌های فیلم مهم در قاره اروپا محسوب می‌شود و سینمای ایران نیز یک بار در سال ۱۹۹۹ با فیلم «بچه‌های آسمان» ساخته مجید مجیدی جایزه ویژه تماشاگران این رویداد سینمایی را از آن خود کرده است. سی‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم «ورشو» از ۷ تا ۱٦ اکتبر (۱٦ تا ۲۵ مهر) در پایتخت کشور لهستان برگزار می‌شود. «مالاریا» داستانی از دختر و پسری است که در فرار از زادگاه‌شان در شمال به تهران با گروه موسیقی دوره‌گرد و خیابانی روبه‌رو می‌شوند و در این بستر، پرویز شهبازی تصویری از شهر تهران در زمان اعلام نتایج توافق هسته‌ای به دست می‌دهد. شهبازی داستانش را از طریق تصاویری که در گوشی تلفن همراه شخصیت اصلی پیدا می‌شود، روایت می‌کند و راوی واقعیت زندگی بخشی از جوانان ایرانی در موقعیت فعلی است. پخش جهانی «مالاریا» بر عهده کمپانی «دریم لب فیلمز» با مدیریت نسرین میرشب است و پیش‌بینی می‌شود که این فیلم در جشنواره ورشو مورد توجه قرار بگیرد.

ادوارد آلبی از نسل متفاوت نمایشنامه‌نویسی در ۸۸ سالگی درگذشت

سکوت قلم زهرآگین نسل از جان گذشته

سیدحسین رسولی| ادوارد آلبی در شهر نیویورک چشم‌هایش بسته شد و دیگر باز نخواهد شد. این هنرمند قلمی زهرآگین و برنده داشت و می‌توانست تاثیر بسیار زیاد بر مخاطب بگذارد. او به‌شدت تحت‌تاثیر روانکاوی زیگموند فروید بود و شخصیت‌هایی که خلق می‌کرد از کودکی و زندگی خود گریزان بودند و در یک کشاکش دائمی بین خویشتن و جامعه خود بودند. نوعی شورش در زبان و تفکر او موجود بود که می‌توانید این امر را در نمایشنامه بسیار بزرگ «چه کسی از ویرجیانا وولف می‌ترسد؟» ببینید که مو را بر تن آدم راست می‌کند. البته یک اقتباس سینمایی بسیار موفق از این فیلم در سال ۱۹٦٦ ساخته شد که با بازی الیزابت تیلور و ریچارد برتون اسطوره‌ای همراه بود که نفس را در سینه حبس می‌کرد و توانست پنج اسکار را برای فیلم مایک نیکولز به ارمغان بیاورد. بازی در نقش‌های او بسیار سنگین بود و هر بازیگری از پس آن بر نمی‌آمد، بنابراین ستاره‌های این ورطه به چالش آثار او می‌رفتند. ترجمه سیامک گلشیری از این نمایشنامه در بازار کتاب موجود است. البته یادمان نرود که باید به نمایشنامه‌هایی همچون «ماجرای باغ‌وحش» و «رویای آمریکایی» اشاره کنیم که توانستند اندیشه مدینه فاضله کشور آمریکا را زیرسوال ببرند و خبر از نسلی گمگشته و بیگانه بدهند که در رویای خود غرق شده‌اند. یکی‌دیگر از نمایشنامه‌های او که نشان از اندیشه آزادیخواهی‌اش می‌دهد «مرگ بسی اسمیت» است که جای خالی عدالت و توازن نژادی را متبلور می‌کند.

کافه کتاب

ترجمه‌ای دیگر از «داستان اسباب‌بازی ۱»

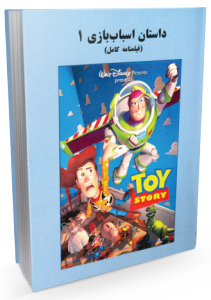

داستان اسباب‌بازی ۱

نویسنده: جاس ویدن و دیگران
مترجم: امیرعلی نصیری
ناشر: نماد اندیشه

گروه ادب و هنر| امیرعلی نصیری، استاد دانشگاه آزاد اسلامی و منتقد سینما ترجمه‌ای جدید از فیلمنامه انیمیشن مشهور و دیدنی «داستان اسباب بازی ۱» ارائه داده که به همت نشر «نماد اندیشه» در ۱۳٦ صفحه و شمارگان هزار نسخه روانه بازار شده است. اگر یادتان باشد در دوران دگرگونی کمپانی افسانه‌ای «دیزنی» در سال‌های ۱۹۹۵ که حضور رایانه‌ها جهان را متحول کرده بود اثری برای اولین توسط دیزنی با رایانه تولید شد که توانست جهان را شگفت زده کند. داستانی عجیب و دقیق از زندگی روزمره مردم آمریکا که بین سنت و مدرنیته راهی جز انتخاب تکنولوژی مدرن ندارند. این فیلم روایت‌گر جشن تولد اندی بچه‌ای ٦ ساله است که مادرش برای او عروسکی از یک مرد فضایی به نام «باز» را هدیه می‌آورد و حالا دیگر عروسک‌های او که محبوب‌ترین‌شان یک کابو به نام «وودی» است در برابر او قد علم می‌کنند و او را به جمع خود راه نمی‌دهند. «وودی» از دنیای کهن وسترن‌های آمریکایی است و «باز» از دنیای آینده، فضا و علم؛ که اندی کوچولو روی به آینده می‌رود. فیلمنامه این اثر را چهار نویسنده مطرح نوشته‌اند که نام جوئل کوهن در این میان درخشش خاصی دارد.

پیشنهاد گالری

۱۳۰ عکس از ایران قبل از سال ۵۵

نمایشگاه «گئورگ ژرستر» عکاس صاحب‌نام و هنرمند برجسته سوئیسی که یکی از پیشروان عکاسی هوایی جهان به شمار می‌رود ۲٦ شهریور در نگارخانه اصلی فرهنگسرای نیاوران گشایش یافت. این هنرمند اروپایی ٤۰ سال پیش در سال ۱۳۵۵ زیبایی‌های ایران را از آسمان با دوربین عکاسی ثبت کرد و بعد از گذشت چهار دهه با حضور در تهران عکس‌هایش را در گالری فرهنگسرای نیاوران در معرض دید عموم قرار داد. در این نمایشگاه که با عنوان «ایران از چشم‌های هما» برگزار می‌شود، تعداد ۱۳۰ عکس کم‌نظیر به نمایش گذاشته شده است. ژرستر که برای حضور در این نمایشگاه به تهران سفر کرده گفت: «بعد از ٤۰ سال که به ایران آمده‌ایم باید بگویم همه‌چیز تغییر کرده است، این را زمانی متوجه شدم که در هواپیما وارد آسمان ایران شدیم و هزاران کیلومتر در آسمان پرواز کردیم تا به تهران برسیم. ایران برای من همیشه خاطره‌انگیز است و این سرزمین زیبا را به خوبی می‌شناسم. با گذشت ٤۰ سال به اینجا آمده‌ایم تا تصاویر به جا مانده از آن سال‌ها را به نمایش بگذاریم و باید بگویم این آثار هدیه‌ای است از جانب من به همه ملت ایران.» این نمایشگاه تا ۱۰ مهر میزبان علاقه‌مندان به هنر عکاسی است.